

efter Sædvane og, efter hvad der gives paa andre Steder, passende Forhøielse i Sagerne, men tillige for at antage Flere end nu. 200 Rbd. er i alt Fald tilstrækkeligt til at holde eet yngre Medlem mere, end man ellers vil kunne have. Den Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde om, at man ikke kunde vide rigtig Besked om, hvorvidt de Opgivelser, som Embedsmændene lovmæssig ere forpligtede til at indgive hvert Aar, ogsaa ere fuldstændig rigtige, antager jeg for at være tilstrækkelig besvaret. (Ordføreren: Det sagde jeg slet ikke!) Det ærede Medlem har sagt, at man ikke kunde vide den mindste Besked om, at en Fuldmægtig, der var opført med 1,000 Rbd., virkelig ogsaa fik de 1,000 Rbd. og ikke kun fik 800 Rbd. (Ordføreren: Ja!) Det har den ærede Ordfører ikke Ret til at sige; thi de vedkommende Embedsmænd ere ifølge Lov forpligtede til at give Beretning hvert Aar om deres Kontorhold, og man har ikke Ret til at formene eller fakte en Mistante ud om, at disse Indberetninger ikke ere rigtige. — Der er endnu et Forhold, som den ærede Ordfører flere Gange er kommen tilbage til, og som jeg glente at omtale forrige Gang, da jeg havde Ordet, men som jeg nu vil berøre. Det er Spørgsmaalet om den Omfordeling, der er forbeholdt Administrationen med Hensyn til disse Summer, der bevilges til Kjøbenhavns Toldkontorer. Det er ikke noget Nyt, men en Bestemmelse, som allerede findes i Loven af 2den Juli 1870, og den er derfor optagen her. Meningen er den, at med den Udviiling, Toldexpeditionen paa Kjøbenhavns Toldbod har, gjør man sig al mulig Umage for at fordele dens Arbejder saa hensigtsmæssigt, nyttigt og bekvemt for Handelsstanden som muligt, og dertil hører navnlig dette, som har været meget under Overveielse, om man ikke kunde henlægge en Del af Expeditionen til Havnedistrikterne istedetfor kun at have Toldbodsexpeditonen. Det er for en saadan Eventualitets Skyld nødvendig at forbeholde sig Ret til at kunne forøge Kontorholdet, om jeg saa maa sige, i et passende Forhold til de Forretninger, der henlægges til disse forskellige Steder. Dette er altsaa Betydningen af denne Bestemmelse. Jeg skal til Slutning bemærke, at naturligtvis ville Forretningerne kunne vedblive at gaa, naar disse Nedsættelser, som Udvalget foreslaar, vedtoges, men jeg holder mig overbevist om, at man gaar disse Embedsmænd nærmere, end man egentlig vilde gjøre, hvis man havde en fuldstændig klar Ansuelse af de Forhold, hvorom Spørgsmaalet er, hvilket det vel er umuligt at have paa dette Stadium af Sagen. Det forekommer mig imidlertid, at naar Talen er om saa ubetydelige Summer som dem, hvorom det her dreier sig, gjør man sikkest i at give, hvad Regjeringen forlanger, naar man maa erkende, at hvad der er foreslaaet af den, er fremkommet efter en om-

hyggelig og meget alvorlig, ja maaske næsten for streng Overveielse af samtlige Forhold.

Tauber: Jeg er selvølgelig ikke blind for, at der maa være Forskjel mellem Expeditionen paa et Statskontor og paa et Privatkontor; det behøver jeg vistnok ikke at sige. Uden imidlertid at komme nærmere ind paa Sagen ved denne Leilighed, vil jeg dog tillade mig at opfordre den ærede Minister til at gjøre sig bekendt med, hvorledes Expeditionen er ordnet paa Toldkontorene i Holland. Han vilde da finde, at den der er ordnet paa en meget praktisk Maade, som vistnok godt kunde efterlignes her. Holland er jo som bekendt ligesaavel et konstitutionelt Land som Danmark, og der findes altsaa der den samme Revision af Toldregnskaberne som her.

Ordføreren (S. A. Hansen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casø) begyndte sit sidste Foredrag med at sige, at mine Udtalelser havde gjort et besynderligt Indtryk paa ham, og hele hans Foredrag viste virkelig at dette var Tilfældet, thi der gik gennem hans sidste Foredrag en ganske anden Tone end den, han pleier at tale i, og end den, hvori han talte i sit første Foredrag. Jeg var derfor strax overbevist om, at det forholdt sig rigtigt, at mine Udtalelser havde gjort et besynderligt Indtryk paa ham, men om Skylden er min eller hans egen, bliver en anden Sag. Det ærede Medlem ansførte, at det havde gjort et besynderligt Indtryk paa ham, at jeg havde yttret, at dette Udvalg, der ellers i Reglen var enigt, ikke var blevet det med Hensyn til dette Forslag; men det ærede Medlem har taget feil, naar han mente, at jeg derved paa nogen Maade havde udtalt nogen som helst Bebreidelse imod de Herrer derved. Jeg har ansført et Faktum og det et rigtigt Faktum, og det kunde altsaa ikke gjøre noget besynderligt Indtryk paa ham. Uagtet vi nemlig ellers næsten altid ere enige i Kontorholdsudvalget, ere vi det ikke her; men jeg kan ikke forstaa, at en Udtalelse derom kunde gjøre et besynderligt Indtryk paa ham. Det ærede Medlem ansførte Noget, som han behagede at kalde et Godtjæbsargument, men det var rimeligvis paa Grund af det besynderlige Indtryk, han havde faaet, at han brugte dette Udtryk. Jeg kan imidlertid ikke kalde det et Godtjæbsargument, thi det, han ansførte, viste, at saavel han som den ærede Minister har opfattet mine Ytringer paa en hel anden Maade, end jeg har brugt dem. Jeg har sagt, hvad der er Sandhed, at vedkommende Embedsmænd aldeles ikke ere bundne til at benytte de Godtgjøvelser, der her gives dem, paa den ansførte Maade, ligesaa lidt som de ere bundne ved de nærmere specificerede Udgifter, der findes opførte i Bilaget til Lovforslaget. Dette er Sandhed; de kunne anvende disse Godtgjøvelser paa en hel anden